ȘAH: ÎN COMPLETAREA TABELEI...

		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
1	Florin GHEORGHIU	■	1	½	½	½	½	½	1	½	½	1	1	1	1	1	1	1	1	½	1	1	1	17
2	Victor CIOCÂLTEA	○	■	1	½	○	½	½	1	1	½	½	½	½	½	1	½	½	1	1	1	1	1	14
3	Carol PARTOȘ	½	○	■	1	1	½	1	½	○	½	1	½	½	½	½	½	1	1	1	½	½	1	13½
4	Miron NACU	½	½	○	■	½	½	½	1	½	½	½	1	½	½	½	1	1	1	½	½	○	½	12
5	Edgăr NACHT	½	1	○	½	■	½	½	½	½	½	○	1	½	1	½	½	½	½	½	1	½	1	12
6	Teodor GHIȚESCU	½	½	½	½	½	■	½	½	½	½	½	½	1	½	½	½	½	○	½	1	1	1	12
7	Gheorghe MITITELU	½	½	○	½	½	½	■	½	½	½	½	1	1	½	½	½	½	1	½	½	1	½	12
8	Mircea PAVLOV	○	○	½	½	½	½	½	■	1	1	½	½	½	½	1	1	½	1	½	1	½	½	12
9	Vasile GEORGESCU	½	○	1	½	½	½	○	■	½	½	○	½	1	½	1	½	1	½	1	1	1	1	12
10	Bela SOOS	½	½	½	½	½	½	○	½	■	1	○	1	½	1	½	½	½	○	½	½	½	½	10½
11	Voicdea VAISMAN	○	½	○	½	1	½	½	½	○	■	½	1	○	○	1	½	1	½	½	○	1	○	10
12	Carol DROZD	○	½	½	○	○	½	○	½	1	1	½	■	½	½	½	○	1	○	1	½	1	½	10
13	Emanuel REICHER	○	½	½	½	½	½	○	½	○	○	½	■	½	½	½	1	○	1	○	1	1	1	10
14	Șerban NEAMȚU	○	½	½	○	○	½	½	○	½	1	½	½	■	½	1	○	○	1	1	½	½	1	9½
15	Constantin BOTEZ	○	○	½	½	½	½	½	½	○	1	½	½	½	■	½	½	½	½	½	½	○	9	
16	Paul VOICULESCU	○	½	½	○	½	½	½	○	○	½	○	1	½	○	½	■	1	1	1	½	½	○	9
17	Emil UNGUREANU	○	½	○	○	½	½	½	○	½	½	½	○	○	1	½	○	■	1	1	○	1	1	9
18	Iuliu SZABO	○	○	○	○	½	1	○	½	○	½	1	½	○	○	½	○	○	■	½	½	1	½	8½
19	Ion MOISINI	½	○	○	½	½	½	○	½	1	½	○	½	½	○	½	○	○	½	■	½	½	½	8
20	Mihai ȘUTA	○	○	½	½	○	○	½	½	½	½	½	○	½	½	1	½	½	■	½	○	7½		
21	Dan BONDOC	○	○	½	1	½	○	○	½	○	½	1	○	○	○	½	½	○	½	○	½	■	1	7
22	Mihai RĂDULESCU	○	○	○	½	○	○	½	○	½	○	½	○	½	1	1	○	½	1	○	■	6½		

Pentru a patra oară în decurs de șase ani și a doua oară consecutiv, Florin Gheorghiu ciștigă finala campionatului național de șah, parafînd cu un titlu oficial o constatare unanim recunoscută : aceea că tînărul mare maestru este în mod indiscutabil cel mai dotat jucător pe care l-a avut șahul nostru.

Din desfășurarea celei de a XXIX-a finale, din cronicile și relatările ziarului și din diferența considerabilă de puncte cu care a fost întrecut al doilea clasat a reieșit modul categoric cu care a triumfat campionul, lider de la prima și pînă la ultima rundă.

FLORIN GHEORGHIU s-a prezentat în turneu cu un serios ascendent moral asupra principalilor săi contracandidați la supremație, Ciocîltea și Ghițescu. Anume, că în cursa pe care cei trei o angajaseră spre titlul de mare maestru internațional, mezinul a ajuns primul. A fost desigur un atu, dar nu cel mai important și — mai ales — nu singurul. Pentru că, în ansamblu, jocul campionului a fost superior adversarilor săi iar concepția, pregătirea teoretică și, în sfîrșit, condiția fizică mai bune.

Marele maestru a înțeles că trebuie să evolueze la înălțimea titlului său și nu a precupețit nimic pentru aceasta. A jucat foarte activ, energic, mereu cu hotărîrea de a învinge, indiferent de adversar sau de culoarea pieselor... 13 partide ciștigate, din 21, este și acesta un record al campionatelor noastre. Îmbucurătoare ni se pare calitatea victoriilor campionului. El a condus partide excelente și dacă în trecut stilul său era „atacul cu orice preț" acum Gheorghiu nu ignorează manevrele strategice, acumularea unor avantaje poziționale mici, dar durabile. Tehnica de realizare a acestor avantaje a fost și ea la înălțime.

Acest nou succes al tînărului șahist reprezintă o frumoasă confirmare, dar ea implică în același timp serioase obligații în pregătirea viitoarelor sale evoluții, mai cu seamă ale celor de peste hotare.

VICTOR CIOCÎLTEA, deși n-a fost într-o formă slabă, a cules mult mai greu decît învingătorul punctele ce stau în dreptul numelui său pe tabel. Procentaj ridicat (aproape 70 la sută) dar acumulat cu trudă, în partide frumoase, decise adesea doar în ultimă instanță. Față de anii trecuți, socotim că acum lui Ciocîltea i-a lipsit — mai ales — precizia. El a ratat cîteva prețioase jumătăți de punct, iar în partida cu Nacht un punct întreg, și aceste mici „polițe" l-au scos (practic) din lupta pentru primul loc încă de la jumătatea finalei. De pe atunci fostul triplu campion se consolase cu ideea locului doi. Și acesta, prețios, asigurîndu-i participarea la viitorul turneu zonal din cadrul campionatului pentru amatorii de statistică dar nicidecum pentru cei care apreciază spectacolul luptei șahiste în sine. 21 de runde alcătuiesc, fără îndoială, un program mult prea încărcat pentru jucătorii de la care se pretinde șah de calitate. Mai ales că cel puțin 5—6 concurenți puteau lipsi din turneu, fără să aducă prin aceasta nici un fel de prejudicii valorii concursului. Consecințele s-au văzut limpede. În momentul cînd oboseala și-a pus amprenta pe jocul finaliștilor, ca și atunci cînd o serie de competitori își aveau locurile în clasament aproape sigur stabilite, au urmat runde neinteresante, cu o mare abundență de remize. Finișul aproape compromis al campionatului a fost salvat de la totala monotonie de aprigul meci dintre Alexandra Nicolau și Elisabeta Polihroniade, care ne-au oferit partide dinamice, de frumos spectacol sportiv, interesante de urmărit. Prin jocul prestat și măiestria de care a dat dovadă, campioana șahului românesc feminin stă cu cinste alături de tînărul nostru campion absolut

VALERIU CHIOSE
RADU VOIA

Profesori, antrenori, activiști sportivi, revista

„CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT"

constituie un ajutor prețios în munca dv. În paginile ei apar articole de specialitate, din activitatea sportivă de performanță, de masă și școlară.

Citind revista vă puteți documenta asupra noutăților tehnice și metodice din toate disciplinele sportive.

Revista „Cultură fizică și sport" apare trimestrial, în 64 de pagini ilustrate cu schițe, fotografii și kinograme. Costul unui abonament este de 12 lei pe an.

Abonamentele se pot face la oficiile poștale, factorii poștali, precum și la difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții.

GIMNASTICĂ: Un concurs de „artistică" foarte reușit

Duminică, în sala de sport de la complexul Tineretului, gimnaste reprezentînd Școlile sportive de elevi nr. 1 și nr. 2 din București și Școala sportivă de elevi din Brașov au luat parte la un foarte reușit concurs „artistic", ultimul din acest an.

Întrecerea s-a încheiat cu victoria Școlii sportive nr. 2. La individual, în schimb, sînt de remarcat evoluțiile pline de acuratețe ale *Anei Cătineanu* și *Lici Hîrsulescu*, ambele de la Școala sportivă de elevi nr. 1 și *Iuliei Bărbulescu* (Școala sportivă de elevi nr. 2) O mențiune și pentru cele două gimnaste de la S.S.E. din Brașov, *Luminița Tănase* și *Monica Moldovan*, clasate în primele trei locuri în categoria a III-a.

Consemnăm mai jos clasamentele... *Categoria maestre* : 1. Ana Cătineanu (S.S.E. 1), 2. Victorița Vilcu (S.S.E. 2), 3. Mariana Jinga (S.S.E. 2). *Categoria I* : 1. Iulia Bărbulescu (S.S.E. 2), 2. Brîndușa Radu (S.S.E. 2), *Categoria a II-a* : 1. Lia Hîrsulescu, (S.S.E. 1), 2. Magda Calovici (S.S.E. 2), 3. Georgeta Vasile (S.S.E. 2). *Categoria a III-a* : 1. Luminița Tănase (S.S.E. Brașov), 2. Corina Mețianu (S.S.E. 2), 3. Monica Moldovan (S.S.E. Brașov).

Clasament general : 1. Școala sportivă de elevi nr. 2 (I) — 162,85 p, 2. Școala sportivă de elevi nr. 2 (II) — 132,75 p (ambele formații sînt pregătite de profesoarele *Ileana Jipa* și *Iulia Murmurache*), 3. Școala sportivă de elevi Brașov (*prof. Marcela Cristoloveanu*) — 116,85 p, 4. Școala sportivă de elevi nr. 4 (*prof. Ana Hărgălaș*) — 68,65 p.

Concursul a cuprins și o probă pentru copii. Pe primele locuri la individuale — *Carmen Bucaciuc* și *Cristina Jipa*, ambele de la Școala sportivă de elevi nr. 2. În clasamentul pe echipe — copii, Școala sportivă de elevi nr. 2 ocupă de asemenea locul I cu 86,80 p

SCRIMĂ: A luat sfîrșit campionatul orașului București (echipe mixte)

Duminică a luat sfîrșit, în sala de la stadionul Republicii, cea de a IV-a ediție a campionatului de scrimă al orașului București (echipe mixte). Prezentînd o garnitură omogenă (**Petruș—Ștefan, Tomescu—Tudor, Iercoșan—Valache** și **Victorița Petrișor — Liliana Dinescu**), asociația sportivă a Ștatului Popular al Capitalei, antrenor J. Istrate — a ciștigat pentru a treia oară consecutiv competiția.

Iată și rezultatele obținute de formația campioană : **10—6 cu Știința și Universitatea, 12—4 cu Clubul sportiv școlar, 16—0 cu Constructorul și 8—8 cu Progresul**

Punctul forte al echipei campioane a fost, ca de obicei, floreta feminină și sabia.

Iată mai jos și clasamentul final al competiției :

1. S.P.C.	5	4	1	0	56:24	9
2. Progresul	5	3	2	1	49:30	6
3. Știința	5	2	1	2	33:43	5
4. Universitatea	5	2	0	3	42:37	4
5. C.S. Școlar	5	1	0	3	39:37	3
6. Constructorul	5	1	0	4	14:60	2

A fost întocmit și un clasament individual pe probe. Primii trei clasați :

Floretă fete : 1. Victorița Petrișor (SPC) 10 v.; 2—3 Liliana Dinescu (SPC) și Anemaria Hristu (Universitatea) 8 v.; **Floretă băieți** : 1. Gh. Cătuțoiu (CSS) 9 v.; 2. Al. Miclos (Știința) 7 v.; 3. C. Dinu (Progresul) 7 v. **Spadă** : 1. S. Ciocodeică (Progresul) 7 v.; 2. Gh. Turbatu (CSS) 7 v.; 3. Fl. Rusu (Progresul) 7 v. **Sabie** : 1. A. Iercoșan (SPC) 10 v.; 2. D. Văcărescu (Universitatea) 8 v.; 3. St. Valache (SPC) 7 v.

O mențiune : echipa Constructorul (a Institutului de construcții) a fost nevoită să se retragă din campionat, înaintea ultimelor două „reuniuni", din lipsă de echipament și material !...

POPICE: Un concurs interesant la Tg. Mureș

Pe arenele de popice ale asociațiilor sportive Voința și Fabrica de zahăr din Tg. Mureș s-a desfășurat, — în organizarea comisiei de specialitate locale — un concurs interesant, la care au participat o parte dintre membrii lotului reprezentativ precum și alți popicari fruntași. Întrecerile au fost viu disputate, multi dintre concurenți realizînd rezultate valoroase. Iată clasamentele finale :

Feminin : 1. Margareta Szemani (Voința Tg. Mureș) 903 p.d. (două manșe a cîte 100 bile mixte) ; 2. Ecaterina Damo II (Voința Tg. Mureș) 882 p.d. ; 3. Crista Szöcs (Voința București) 865 p.d. ; 4. Maria Dumitru (Petrolul Ploiești) 837 p.d. ; 5. Elena Trandafir (Laromet București) 814 p.d. ; 6. Cornelia Grecu (Constructorul Buc.) 809 p.d.

Masculin : 1. Cristu Vinătoru (Petrolul Ploiești) 1.798 p.d. (două manșe a cîte 200 bile mixte) ; 2. Petre Purje (Flacăra Cîmpina) 1 765 p.d. ; 3. Ludovic Martina (Voința Tg. Mureș) 1 726 p.d. ; 4. Aurel Șucatu (Flacăra Cîmpina) 1 709 p.d. ; 5. Carol Soos (Voința Tg. Mureș) 1 705 p.d. ; 6. Fr. Magyari (Voința Odorhei) 1 693 p.d.

La întreceri au luat parte 16 jucătoare și 15 jucători.

IOAN PĂUȘ-coresp.

HANDBAL: Situația în „Cupa F.R.H." la București

Competiția de iarnă „Cupa F.R.H." își continuă desfășurarea în București, duminică cu etapa a V-a, care programează cîteva întîlniri interesante, printre ele figurînd pasionantul derbi Steaua—Dinamo. Iniantea acestei etape (programată în sala Floreasca de la ora 19), clasamentele se prezintă astfel :

MASCULIN

1. Dinamo	4	4	0	0	87:62	8
2. Steaua	3	3	0	0	69:56	6
3. Știința	3	1	0	2	61:55	2
4. Rapid	3	1	0	2	51:67	2
5. Știința	3	0	0	1	12:16	0
6. Raf. Teleajen	4	0	0	4	65:98	0

FEMININ

1. Progresul	4	3	1	0	51:35	7
2. S.S.E. nr. 1	4	3	0	1	57:44	6
3. S.S.E. nr. 2	4	2	1	1	53:41	5
4. Fabr. timbre	4	1	0	3	44:49	2
5. I.C.F.	4	1	0	3	31:45	2
6. Voința	4	1	0	3	38:60	2

Meciul feminin S.S.E. nr. 1—S.S.E. nr 2 a fost amînat.

SPORTEXPRES

Peste puțin timp se închide vînzarea la concursul SPORTEXPRES nr. 13. Astfel, la unitățile cooperatiste biletele se mai pot procura pînă mîine inclusiv, iar la celelalte unități ultima zi este 29 decembrie. Nu uitați, deci să vă procurați bilete la SPORTEXPRES, concurs care atribuie 22 958 de premii — în frunte cu 20 de autoturisme — printre care : „Renault 10 major", „Wartburg-Lux", „Fiat 850", „Wartburg-Standard", „Fiat 600", „Trabant-Combi" și „Trabant 601".

Se efectuează 40 de extrageri separate, dintre care primele 10 extrageri sînt destinate atribuirii celor 20 de autoturisme.

Cumpărați din vreme cît mai multe bilete la concursul SPORTEXPRES nr. 13 care vă oferă posibilitatea să obțineți premii de ridicată valoare.

● Tragerea LOTO de azi va avea loc la Bucureșți în sala din str. Doamnei nr. 2.

Rubrică redactată de Loto-Pronosport.

Acestea sînt posibilitățile?...

(Urmare din pag. 1)

sportiv, iar într-o serie de întreprinderi și școli exista un număr redus de tineri care participau la concursurile pentru obținerea Insignei.

Cauzele acestor deficiențe :

— În multe uzine, fabrici, întreprinderi și școli, consiliile asociațiilor sportive nu duc o muncă colectivă.

— Obiectivele incluse în planurile de muncă nu sînt urmărite, devenind ceva formal.

— Propaganda sportivă este foarte slabă.

Sînt multi instructori sportivi voluntari inactivi. Din statistica clubului rezultă că din cei 1 434 de instructori, 657 nu activează.

— Lipsa de control și spriijin în îndeplinirea sarcinilor. Activiștii clubului se deplasează foarte rar în asociațiile sportive pentru a le acorda ajutorul necesar. N-a existat preocupare suficientă pentru a se crea un corp de instructori voluntari pe lîngă biroul clubului, care să fie repartizați în asociațiile sportive. Planurile de muncă ale birourilor cuprind adesea formulări generale și fără termene concrete în problema activității sportive de masă.

Fără a avea pretenția că am epuizat toate cauzele carențelor existente în activitatea sportivă de masă din orașul Timișoara, din deficiențele semnalate se poate desprinde obligativitatea unei mai mari exigențe în munca consiliilor asociațiilor precum și necesitatea unei îndrumări corespunzătoare din partea clubului sportiv orășenesc.

ÎNDRUMARE DIN... BIROU

Combativitatea a caracterizat lucrările recentei ședințe plenare a C.S.M. Reșița. Tonul l-a dat însuși referatul. De la 4 aprilie — se arăta în referat — cînd a avut loc conferința Clubului sportiv muncitoresc Reșița, consiliul acestuia nu a ținut nici o ședință de birou deși, conform statutului, asemenea adunări trebuia să aibă loc trimestrial. Nici biroul clubului nu și-a realizat în întregime planul de ședințe. Din cele nouă ședințe, planificate de la conferință și pînă în prezent, au avut loc doar cinci, din care trei nestatutare, întrucît nu au fost prezenți majoritatea membrilor din birou. De asemenea, o serie de probleme care urmau să fie discutate ca, spre exemplu, analiza activității secției de atletism, au fost amînate de la un trimestru la altul. Desfășurarea lucrărilor ne-a confirmat pe deplin convingerea că printre activiștii salariați ai clubului și-a făcut loc automulțumirea, că ei nu mai acordă atenția cuvenită legăturii cu asociațiile, cu membrii consiliilor asociațiilor sportive și cadrele tehnice, fiind critică pentru formalism și superficialitate în muncă. Tovarășul Eusebiu Mitrea, secretarul coordonator al clubului, nu munceste planificat, se ocupă de probleme minore, scăpînd din atenție pe cele majore. El folosește adesea metode necorespunzătoare de lucru cu cadrele obștești, nemulțumind pe unii instructori și antrenori.

În ceea ce-l privește pe I. Dumitra, secretarul tehnic al clubului, acesta își petrece o mare parte a timpului în... birou în loc să participe la desfășurarea procesului de instruire a sportivilor (în ultimele patru luni n-a asistat, de pildă, la nici o ședință de antrenament a secției de atletism), sau să se deplaseze în asociațiile sportive din combinat. Această „metodă" a fost însușită și de către I. Glăvan, instructor cu activitatea sportivă de masă și, în mai mică măsură, de Tr. Olaru, responsabil cu problemele administrative. Urmarea : o mare parte dintre asociațiile sportive (Energetica, Mașini electrice, Tehnicianul, Oțelăria etc) au fost lipsite de sprijinul și îndrumarea de care aveau nevoie.

Problema creșterii numărului de membri UCFS a fost neglijată într-o serie întreagă de asociații sportive (la Laminoare există peste 2 000 de muncitori dintre care doar 600 sînt membri UCFS, la Utilajul mecanic lucrează aproape 900 de salariați și numai 135 au completat adeziunile de membri UCFS etc). În cursul acestui an nu au fost organizate „școli" de instructori voluntari și nu s-a ținut nici o consfătuire cu cei existenți. Unii antrenori, ca Iosif Horac (gimnastică), Fr. Kotzur (lupte libere) ș.a., neliind controlați au absentat nemotivat sau n-au ținut cu regularitate ședințele de pregătire cu elevii lor. Nerespectîndu-se programul de antrenament, doar 318 tineri, din cei 450 planificați să-și îndeplinească normele, au intrat în posesia categoriilor respective de clasificare sportivă. La fel se prezintă situația și la capitolul sportivi legitimați.

Înainte de a încheia aceste rînduri, să precizăm că lipsurile n-au caracterizat întreaga activitate a clubului, că sînt și realizări la C.S.M. Reșița. Sîntem convinși că activul salariat al clubului va trage învățămintele cuvenite din confruntare cu reprezentanții... terenului și în consecință vor fi la înălțimea sarcinilor sporite pe care le anunță noul an de activitate.

FOTBAL FOTBAL FOTBAL

Ancheta noastră

Antrenorul Virgil Mărdărescu despre Farul

1. SINTEȚI MULȚUMIT DE COMPORTAREA ECHIPEI ÎN PRIMA JUMĂTATE A CAMPIONATULUI ?
2. CARE A FOST CEL MAI REUȘIT ȘI CEL MAI PUȚIN REUȘIT JOC AL FORMAȚIEI PE CARE O ANTRENAȚI ?
3. CARE AU FOST CEI MAI BUNI ȘI... CEI MAI SLABI JUCĂTORI ?
4. CE PROGRAM ARE ECHIPA ÎN CONTINUARE ?
5. CE VĂ PROPUNEȚI PENTRU RETUR ?

În actualul campionat, Farul a avut un start slab. După etapa a VIII-a (0—6 cu Steaua, la 13 octombrie) constănțenii acumulaseră numai 5 puncte. Dar munca noilor antrenori, Virgil Mărdărescu și Toma Costică a dat cu timpul roade. Numai așa se explică jocul mai bun practicat de Farul în cea de a doua jumătate a întrecerii, materializat în cele 6 puncte „adunate" la ultimele cinci jocuri. Acum, la ora bilanțului, antrenorii Farului răsuflă mai ușurați. Echipa lor a reușit să descotorosească de locurile 13 și 14, tinzînd pentru retur spre trepte superioare. De altfel, de ocupanta locului 5 — Știința Timișoara — nu o despart decît 2 puncte. Tocmai în acest spirit, de optimism pentru partea a doua a campionatului, ne-a răspuns la întrebări antrenorul principal al echipei Farul, **Virgil Mărdărescu.**

1. — Dacă privim realizarea obiectivelor pedagogice de instruire și educație în mod progresiv putem considera că s-a creat o bază de plecare bine jalonată în vederea activității viitoare. Și pentru a răspunde mai direct la această primă întrebare, aș preciez că slabă comportarea echipei în prima jumătate a turului și **bună** în cea de a doua jumătate a întrecerii. Deși proverbul spune că „toamna se numără bobocii", eu sper să pot face aprecieri mai bune la adresa echipei la vară, după terminarea campionatului...

2. — Cel mai nereușit joc al formației pe care o antrenez a fost acela susținut la București împotriva echipei Steaua, pierdut cu 6—0. Această înfrîngere s-a datorat unor cauze de ordin multiplu (psihologic, moral, tehnic și tactic), care au constituit pentru noi un bun prilej de învățăminte.

Cel mai reușit joc a fost acela realizat împotriva echipei Crișul Oradea. Fazele de poartă, ritmul și trecerile de mingi dintr-un teren într-altul sau de pe o parte pe cealaltă au asigurat dinamismul, satisfăcînd pe cei aflați în tribune.

3. — Cei mai buni jucători ai echipei noastre au fost Tîlvescu, Costin și Koszka. Nu am avut în echipă jucători foarte slabi, ci numai cu fluctuații de formă. Cu toții însă au crescut de la joc la joc, terminînd turul campionatului în plină formă.

4. — În continuare echipa se va pregăti după următorul program : **de la 15 decembrie la 4 ianuarie** : refacere, tratamente, odihnă activă, după indicații individualizate ; **de la 4 ianuarie la 30 ianuarie** : control medical riguros, acomodare **în vederea** eforturilor viitoare, dezvoltarea pregătirii fizice generale, reacomodarea tehnico-tactică și fizică specifică. **De la 1 februarie la 28 februarie** : pregătirea de ansamblu a echipei, privind : dezvoltarea pregătirii tehnico-tactice și fizice specifice, alcătuirea formației de bază, omogenizarea, întrarea echipei în formă în vederea începerii activității competiționale. La 1 martie jucăm la Constanța cu Olimpiakos Pireu, în cadrul „Cupei balcanice", la 6 martie avem etapă de cupă, iar la 13 martie... primul joc din returul campionatului.

5. — Pentru retur ne propunem să folosim în continuare metodele care s-au dovedit eficiente în prima parte a campionatului. Cu ajutorul lor și al altor metode moderne de antrenament, pe care le vom adăuga pe parcurs, vom încerca să realizăm stabilizarea trăsăturilor însușite corect din orientarea generală de joc ; în așa fel încît, progresiv, să putem ajunge la un joc dinamic, constructiv, colectiv-ofensiv și mai ales EFICACE.

G. NICOLAESCU

Apărarea Farului rezolvă o situație dificilă. Foto : Șt. Ciotloș

DIN AMINTIRILE MELE

ȘUTUL LA POARTĂ

Problema eficacității continuă să frămînte în egală măsură atît pe tehnicienii cît și marele public. Este și firesc ! Fiecare iubitor al fotbalului admiră mai ales golurile, ele constituind marea atractie a jocului.

Din statisticile fotbalistice reiese că, în comparație cu anii trecuți, numărul golurilor este în scădere simțitoare în multe țări. Fenomenul este — într-o măsură — obiectivă, datorîndu-se îmbunătățirii tacticii apărării, care a evoluat mai rapid decît aceea a atacului. Și cu toate că pe plan mondial au apărut atacanți virtuoși, care au găsit mijloacele de a străpunge cele mai ermetice linii defensive, numărul lor este destul de redus.

Încă cu mai multi ani în urmă „Sportul popular" a deschis o anchetă printre antrenorii noștri asupra cauzelor ineficacității. Ea își păstrează întrutotul actualitatea. Socotesc din capul locului că lucrurile nu trebuie exagerate artificial, făcîndu-se din problema eficacității un fel de obsesie. Sporirea eficacității nu se obține prin... hotărîri sau sentințe, ci prin antrenament, și încă de lungă durată, pentru că trasul la poartă este cel mai complex procedeu al fotbalului, care se însușește greu și se pierde ușor. Din propria mea experiență, ca și a altor jucători din țară și străinătate, reiese că și cei mai valoroși fotbaliști rataează, îndeosebi în momentele de tensiune fizică și psihică. Nu este, însă, mai puțin adevărat că **un finalizator de clasă nu scapă decît în mod excepțional golurile decisive.**

Îmi voi permite, după această introducere, să aduc cîteva date din experiența mea de fotbalist, mai ales că nu spus-o altii) am avut reputația bun șuter.

L-a vîrsta de 10 ani, cînd am încep fotbalul, nu mi preocupa marcare golurilor. Eram atras mai mult de producerea mingii și mai ales de ing. Urmăream vedetele timpului, le udiam driblingul și mișcările cu mi ea. Dintre toți, impresia cea mai spat nică mi-a lăsat-o Baratki. Prerea mea se rezuma la jocuri ne mici, cu jucători putini (8—12). rea cea mai mare era manevrarea mingii. Rareori și numai cînd eram în fața ei vedeam poarta. Abia pe a 12—13 ani poarta făcută cu ghid dane sau pietre a devenit mai... clar și am început să-i acord atentie. Cînd ajungeam în fața ei prin drib inguri eram tentat să împing mingea în spațiul acela ademenitor. Nu în pozi sinte golurile marcate și nici niște devi grozave... Abia pe la 14 ani am zisă început conștient de manevra propriu-ince lui jucător. Cam la acea vîrstă a prin nut să-mi placă să marchez. În „oc rînd am căutat să-mi formez în c ul" porții, să știu unde este ea tar ice moment, să fiu atent la porți mai la ce face el. Căutam să trag Este les și să mă pregătesc pentru șut. mă se întîmpla în care am început să ad intrenez în cadrul unei echipe van părăte", din Uioara, unde activa cități ca junior. Începusem să fac exerera de tras cu antrenorul și acestea Nu foarte gustate de noi, copiii. curi enuntasem, însă, la jocurile noasnan inainte, pe spații reduse, fie în un școli, fie pe maidan. Antrenorul cu echipa însemnau doar us.

La 15—16 ani mă aflam la Victoria Cluj. Crescusem ceva în greutate (aveam 56 de kg) și mingea o simțeam mai... ușoară. Aș putea spune că abia la acea vîrstă piciorul a început să se regleze după ținta pe care o lua ochiul. Începusem să trag cu forță, fără să abandonez însă mingile plasate spre colțurile porții. Imi permit să redau în cîteva cuvinte schema de antrenament din această perioadă, pentru că ea constituia pe atunci metoda mea de pregătire.

Marți antrenamentul meu se desfășura astfel : intram pe teren și după ce făceam cîteva ture, mă instalam cu alți atacanți la o poartă. Trăgeam din conducere, din dribling, sau din cîte o pasă, circa 30—35 de minute. Urma apoi trasul din centrări, în special din aer, cu capul, cu piciorul drept, cu stîngul. Cu totul, încă 30—40 de minute.

Apoi, antrenorul ne punea să jucăm fie „victoria" fie „miuță", mai bine de o oră, în care urmăream practic tot trasul. La sfîrșit rămîneam cu portarii și mai trăgeam pînă se întuneca Făceam rămășaguri cu colegii pentru numerirea țintelor. Într-un antrenament trăgeam cam 60—70 de lovituri (nu aveam suficiente mingi). Joi făceam aceeași introducere în antrenament, cu încălzire (șuturi la poartă) timp de 20—30 de minute, după care urma jocul cu juniorii. La sfîrșit „portia" de 30—35 de minute de tras din centrări fără adversar. În afara acestor antrenamente, miercuri sau vineri (cînd timpul era frumos), veneam cu prietenii din echipă și executam lovituri la poartă din locuri fixe (semidistanță, 16—18 m). De astă dată aveam mingi mai multe și trăgeam circa 60 de lovituri. Imi fixam locul, luînd în considerare portarul, pe care-l zăream ca o umbră. Piciorul se regla, parcă fără nici un efort și mingea atingea ținta. Deprinderile din copilărie începeau să dea roade. Marcam din ce în ce mai mult. Din această perioadă a început de fapt cariera mea de „șuter". Niciodată nu m-am gîndit că aș putea să ratez...

Trăgeam, din ce în ce mai des, atît la jocurile disputate la școală, cît și la cele de la echipă, căutînd să reproduc la antrenamente poziții de joc. Dar trasul de atunci era doar o „pișcătură" de țintar. Abia de la 17—18 ani șutul a devenit puternic și precis, atît cît era necesar pe acea vreme. Era un tras mult mai tehnic. Apărările la interceptie, cu mari culoare, imi usurau sarcina tactică. La această vîrstă am intrat în echipa I a Victoriei Cluj (1938 — în jocuri amicale și în 1939 — în jocuri oficiale) unde am început antrenamentele în privința trasului la poartă. Crescusem fizic, aveam 1,70 m și 67 kg. Picioarele loveau din ce în ce mai puternic, mingea. Nu mă mai stinghereau condițiile de viteză și pozițiile neobișnuite ale corpului. Aproape că simțeam poarta fără s-o văd și găseam repede „poteca" printre fundași. Nu aș putea spune că nu trăgeam alături. Firește, mai și ratam. În această perioadă șutul meu devenise mai variat, deși atunci momente și de imprecizie din cauza adversarilor mai buni. Nu m-am speriat de asta, căci zilnic căutam să-mi îmbunătățesc precizia și... moralul.

De la Victoria Cluj am plecat la Mica Brad, pe acea vreme în divizia A. Aici, ca și la Cluj, antrenamentele s-au desfășurat la fel. Un plus de gimnastică pentru forță, care simțeam că-mi dă mai mult echilibru și putere. Începusem, ca urmare a antrenamentului, să trag de la semidistanță. Aproape la fiecare joc marcam cel puțin un gol. Este drept că încercam să trag și din unghiuri dificile sau brusc, de pe loc, fără pregătire. Nu mă mai speriam chiar dacă eram față-n față cu portarul, căci „plasam" cu latul direct la colț, fie fentînd, fie fără să fentez. Imi rămăsece această deprindere de la vîrsta fragedă, fiindcă imi plăcuse și o exersasem mult. Consacrarea ca finalizator am cunoscut-o în 1947, la C.F.R. București. De altfel, aici și antrenamentele s-au schimbat, devenind mai complicate, mai obositoare. Greutatea mea atinsese 75 kg la 1,73 înălțime. Nu era o problemă să trag scurt, fără pendulare, sau după o fentă, jenat, de la semidistanță. Apărările deveniseră mai ermetice. Ele puneau acum probleme tactice dificile în fața premergătoare trasului. Apăruse marajul strict al W.M.-ului. Ceva mai mult. Fusesem reperat ca „periculos", astfel că eram ținut în permanență de cel puțin un adversar, uneori chiar de doi. Din această cauză am început să mă antrenez mai atent în ce privește stăpînirea mingii cu mișcări scurte, driblingul și trasul de la distanță în noile condiții tactice. Observasem că la 16—20 de metri zona se aglomerase foarte mult. Venind prin pase din spate, la distanțe de 25—30 de metri aveam locuri mai libere ; repetam des la antrenamentul zilnic trasul cu protecția mingii, trasul de la distanță cu adversar (1—2). Căutam să repet singur, în alte zile decît cele de antrenament. Mă temeam de ironia colegilor sau a celor de pe margine, dacă eventual comitem-o greșeală, fapt care putea să ducă la un sentiment de frică de „tras" și atunci... adio goluri !

În joc, ratam la începutul acestei perioade, dar nu mă temeam, fiind convins că fiecare săptămînă în plus îmi va reda abilitatea trasului, ca odinioară. Erau și zile cînd piciorul nu mă mai asculta cu atîta precizie. Nu-l mai simteam usor. Căutam singur să aflu cauzele și să le remediez. Și reușeam. Dovadă că, în această perioadă, am revenit la marcarea a cel pu